

Fimm kunnu súgva í senn

Hetta kann vera genialt, men er ikki nakað nýtt uppfinnilsi og hevur verið kent og selt í fleiri ár

Vilmund Jacobsen

Hjá teimum, sum hava heima-lomb, kann hugskotið á við-heftu mynd vera genialt, ser-liga tá talan er um fleiri lomb, sum skulu hava kipp at leska sær við úr boppufløsku – upp til fleiri ferðir um dagin.

At hava eitt ílat – spann ella líkn-andi – har fleiri boppur stinga niður úr, sum myndin visir, er ikki nakað nýtt uppfinnilsi.

Hetta hevur verið kent og brúkt í fleiri ár.

Viðhefta mynd er tikin í Skemmu-garðinum á Sandi, og í ílatinum eru fimm boppur, sum stinga út.

Blandingin, sum lombini fáa, er vanliga kipp blandað upp í vatni, sum er kókað.

Articon ger íløgur á Sandi

Nú er rættilig ferð komin á jørðarbeiðið undir nýggja summarhúsøkinum á Sandi. Tað er fyrítøkan Articon, ið hevur sín uppruna á Sandi, sum eigur økið, og sum nú ger tað byggibúgvíð.

Ætlanin er, at 12-14 summarhús skulu setast upp. Hetta verða hús í tveimum sniðum. Talan er um eina lidnað loysn, har byggiharrin ger uttanumøkið, vegir og alt annað liðugt, og síðan verða húsini seld.

Mett verður, at summarhúsini í ferðavinnuhøpi kunnu fáa stóran týdning fyri Sands kommunu og Sandoynna í síni heild, tí jú fleiri fólk, sum kunnu fáast í oynna, jú fleiri avleiddar vinnur kunnu fáast burtur úr í oynni.

Summarhúsøkið á Sandi liggur í vøkrum umhvørvi við góðum útsýni.

vilmund@socialurin.fo

Tjaldur syrgir sín maka

Eitt tjaldur, sum missir sín maka, kann syrgja upp í fleiri dagar

Vilmund Jacobsen

Á myndini síggjast tvey tjaldur, har annað er komið fyri ein bil, og makin gongur longri uppi á vegnum og syrgir. Myndin er tikin av Sandi, og tað er

Brandur Sandoy, sum eigur myndina. Í gamla tíðarritinum Dúgván, 2. árg. frá 1942, stendur at lesa um, hvussu tjaldur kann syrgja maka sín. Her verður skrivað um ein mann, sum í hálvlysingini ein morgun hevði

skotið eftir einum tjaldurspari, men bert hevði rakt annað tjaldrið. »Hitt tjaldrið, ið eftir livdi, sat í samfullar tríggjar dagar á húsatekjuni hjá manninum, ið makan hevði tikið frá tí – og bíðaði eftir, at tað skuldi

fáa makan aftur. Men, sjálvandi var tað til onga nyttu, tí makin var deyður – fallin fyri mannahond«. vilmund@socialurin.fo